

[Baunsgaard.]

Knudsens indlæg, fik jeg en meget stærk fornemmelse af, at det ærede medlem ikke havde opdaget denne forskel. Siden gav han dog i en anden sammenhæng udtryk for, at det alligevel ikke var undgået hans opmærksomhed. Det er noget meget afgørende, at man ikke tillægger handelsministeren administrativ myndighed til at udvide kredsen af bogføringspligtige, og jeg vil gerne benytte lejligheden til at takke den højtærede handelsminister, fordi han på dette område har bragt lovforslaget mere i overensstemmelse med det, som jeg og mit parti finder rimeligt.

Jeg er vel klar over, at det, som det ærede medlem hr. Thisted Knudsen så tydeligt viste det, sandsynligvis vil blive sådan, at de, der er utilfredse — således som det næsten altid er tilfældet — vil råbe højere end de, der med tilfredshed hilser en hårdt tiltrængt modernisering velkommen. Jeg vil nu alligevel slutte mig til de sidste og udtale min tilfredshed med, at vi nu i bogføringsmæssig henseende er kommet på denne side af den første verdenskrig.

I virkeligheden har dansk erhvervsliv i de sidste 25-30 år lidt under ikke fuldt ud at have kunnet udnytte de store nye fremskridt, der er sket på bogholderiets område. Efter min bedømmelse skulle der med det foreliggende lovforslag være givet et virkelig godt grundlag for en udnyttelse af de rationelle bogføringsmetoder, der er fremme i dag, og selv om jeg principielt ønsker så få bemyndigelser til en minister som muligt og i stedet så klare lovregler som muligt, kan jeg alligevel i dette tilfælde erklære mig tilfreds med, at detaljerede bestemmelser om selve bogføringspligtens omfang og indhold gives i en bekendtgørelse fra handelsministeriet. Skulle retningslinjerne angives i selve loven, tror jeg, vi inden længe kunne komme i den situation, at nye rationelle metoders udnyttelse igen måtte vente, fordi vi havde en bogføringslov, der ikke var tidssvarende.

Lidt kuldegysninger kan man selvfølgelig få ved tanken om, hvad fremtidige handelsministre, der er mindre liberale end vor nuværende handelsminister, kan finde på at lægge ind i en bekendtgørelse, men det høje ting har jo da også en mulighed for selv at

rejse spørgsmålet, hvis en sådan uheldig udvikling skulle finde sted.

Hvad angår selve udvidelsen af bogføringspligten, må jeg sige, at den forekommer mig ikke urimelig. En købmand eller anden detailhandler uden medhjælp skal føre bøger. En rent logisk begrundelse for, at noget tilsvarende ikke skulle gælde f. eks. for en håndværker, vil næppe kunne stables på benene. Jeg tror, det er nødvendigt at følge, hvad der i praksis har vist sig naturligt, og det mener jeg er tilfældet med udvidelsen af bogføringspligtiges kreds, omend jeg også vil indrømme, at man i den lange opremsning ikke i alle tilfælde synes i tilstrækkeligt omfang at have taget logikken til hjælp.

Jeg må indrømme, at jeg forstår ikke helt, hvordan den højtærede minister er kommet til det resultat, at man skal beskæftige flere end 3 fremmede medhjælpere i et hvilehjem, før bogføringspligten indtræder, mens tallet kun er 2, når der er tale om fodpleje. Jeg ved ikke, om det er, fordi den højtærede handelsminister sidestiller fodplejen med rengøringsvirksomhed, for dér er tallet også 2, men vi vil måske i fællesskab kunne finde ud af, hvor fodplejen hører hjemme, når lovforslaget kommer til behandling i udvalget.

Absolut glædeligt og nødvendigt finder jeg det, at man også indfører bogføringspligt for andelselskaber. Nogen rimelig begrundelse for, at den del af erhvervslivet ikke skulle føre bøger, har jeg aldrig kunnet se. Jeg hilser denne udvidelse med glæde, så meget mere som en række af vore andelselskaber jo hører til landets største virksomheder; formentlig har en hel del af dem ført bøger i forvejen; det vil jeg tro.

Det ærede medlem hr. H. K. Sørensen gjorde nogle bemærkninger angående landbrugets bogføringspligt. Det er rigtigt, at man her vil kunne klare sig med, som det ærede medlem sagde, at føre en simpel regnskabsbog. Det er mig meget magtpåliggende at understrege, at den bogføringspligt, der nu pålægges landbruget, ikke går videre end den regnskabspligt, der i forvejen er pålagt landbruget; og, som det ærede medlem så rigtigt sagde, et rigtigt ført regnskab vil næppe kunne tænkes uden visse notater, altså en vis form for bogføring. Jeg må derfor sige, at den højtærede handelsministers udkast til bekendtgørelse